

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 07-05-1333 פדר נ' משטרת ישראל ואח'

לפני כב' השופט שאול אבינור

טל חנן פדר

התובע:

נגד

1. משטרת ישראל
2. ענבל חברה לביטוח בע"מ

הנתבעים:

פסק – דין

- 1
2
3 1. רוכב אופנוע נהג בכביש ופגע בהולך רגל שחצה את הכביש. כתוצאה מן התאונה נפגע
4 הולך הרגל וכן התהפך האופנוע, נגרמו לו נזקים, ואף רוכבו נפגע. רוכב האופנוע
5 תובע את הולך הרגל בגין נזקי הרכוש שנגרמו לו כאמור.
6
7 2. תביעה מסוג זה היא חריגה, כנראה אף חסרת תקדים, אולי משום האמפתיה
8 הטבעית כלפי הולך הרגל שנפגע על ידי רכב מנועי. יחד עם זאת, מבחינה משפטית-
9 עיונית אין כל ייחוד בתביעה שכזו, וזאת במקרה שבו הולך הרגל נהג ברשלנות,
10 שבעטיה נגרמה התאונה. ברי, כי אם הולך רגל היה משליך, ברשלנות, דבר מה על
11 הכביש, וכתוצאה מכך היתה נגרמת תאונה, ניתן היה לחייב אותו בנזקה – והוא
12 הדין במקום שהולך הרגל התפרץ לכביש וחצה אותו באופן רשלני, וכתוצאה
13 מרשלנותו נגרמה התאונה, אף אם, למרבה הצער, גם הוא עצמו נפגע בה. בהקשר זה
14 יצוין כי באי כוח הצדדים אמנם לא מצאו תקדים לתביעה אזרחית ממין זה, אך,
15 לעומת זאת, התובע הציג בסיכומיו מספר מקרים שבהם הוגשו כתבי אישום
16 פליליים כנגד הולכי רגל שחצו כביש שלא כדין, ואף הפנה למקרה שבו הואשם הולך
17 רגל בגרימת תאונת דרכים בכך שחצה כביש שלא כדין ופגע במכונית (ת.ד. 2950/06
18 בבית המשפט לתעבורה בירושלים – כתב האישום נמחק בשל אי איתור הנאשם).
19
20 3. הנה כי כן, אין כל מניעה עקרונית לקבל תביעה ממין התביעה דנא, והשאלה היחידה
21 הטעונה הכרעה היא אם בנסיבותיו הקונקרטיות והספציפיות של המקרה נהג הולך

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 07-05-1333 פדר נ' משטרת ישראל ואח'

הרגל ברשלנות שבעטיה נגרמה התאונה. עוד יצוין, כי בתביעה זו לא נתבע הולך
הרגל עצמו אלא הנתבעות 1 ו-2 מכוח אחריותן השילוחית והביטוחית למעשיו, אך
אין מחלוקת לגבי עצם קיומה של אחריות כאמור.

4. התאונה נשוא כתב התביעה ארעה ביום 1.4.2007, בשעה 12:30 או בסמוך לכך, בדרך
בגין בתל-אביב (להלן – הכביש), בסמוך לעליה ל"גשר מעריב" מכיוון צפון לכיוון
דרום. מבנה הכביש במקום התאונה הוא מורכב, בשל העליה לגשר, כאשר ישנם
מספר נתיבי נסיעה לכל כיוון, שביניהם שלוש גדרות בטיחות גבוהות, שנועדו בין
היתר למנוע חציית הולכי רגל. בסמיכות מקום מצוי גשר מיוחד למעבר הולכי רגל.

5. במקום ובמועד הנ"ל החליט מר חיים ינקו, קצין משטרה בתפקיד (להלן – ינקו),
לחצות את הכביש. אין מחלוקת, כי ינקו חצה את הכביש בריצה ושלא במעבר
המיועד להולכי רגל (ר' גם בסעיף 8(ב) לכתב ההגנה). כפי שהעיד בפני ינקו בגילוי
לב, בשל מורכבות מבנה הכביש, הוא חצה את הכביש במסלול עקלתוני, כאשר הוא
עוקף את שלושת הגדרות, שכאמור מטרתן למנוע מעבר הולכי רגל, כל פעם מצד
אחר (ר' סימון מסלול החציה על גבי התמונות ת/1 שהגיש התובע). עוד הודה בפני
ינקו, שעשה עלי רושם של אדם אמין וסימפטי, כי היתה לו זו הפעם הראשונה שחצה
את הכביש, ורק בדיעבד ראה את גשר הולכי הרגל. יובהר, כי חציית הכביש על ידי
ינקו לא נעשתה בהקשר מבצעי ולא היתה כל סיבה עניינית לכך שהיא לא תתבצע
במעבר הולכי רגל מוסדר.

6. תקנה 110 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן – התקנות), קובעת כלהלן:

110. חציית כביש.

- (א) לא יחצה אדם כביש, אלא לאחר שבדק את מצב התנועה בו ונוכח
שאפשר לחצותו בבטיחות.
- (ב) אם יש בקרבת המקום מעבר חציה, מנהרה או גשר המיועדים למעבר
הולכי רגל, לא יחצה הולך רגל את הכביש אלא בהם.
- (ג) אם אין בקרבת המקום מעבר חציה, מנהרה או גשר כאמור אך יש
בקרבת מקום צומת, יחצה הולך רגל את הכביש בקרבת צומת.
- (ד) בכל מקרה יחצה הולך רגל כביש, במהירות סבירה ובקו ישר והקצר
ביותר בין קצות הכביש, ולא יתעכב בכביש שלא לצורך.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 1333-05-07 פדר נ' משטרת ישראל ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
7. על פני הדברים ברור, כי ינקו הפר באופן בוטה, בהתנהגותו האמורה, את הוראות התקנות. ראשית, הוא חצה את הכביש שלא במעבר חציה וכאשר בסמיכות מקום יש מעבר מיוחד להולכי רגל. שנית, הוא חצה את הכביש בריצה. שלישית, הוא חצה את הכביש במסלול עקלתוני מתפתל, כשהוא עוקף גדרות שנועדו בין היתר למנוע חציית הולכי רגל. יתר על כן, ינקו הוא, כאמור, קצין משטרה ובתוקף תפקידו אמור להיות מודע ברמה גבוהה יותר מהאזרח הממוצע לדרישות הדין, ואף לשמש דוגמה ומופת באופן התנהגותו לכיבוד החוק, בפרט כאשר הוא בתפקיד ולובש מדים כפי שהיה במקרה דנא. בהקשר זה יוטעם עוד, כי ינקו העיד כאמור שמדובר בפעם הראשונה בה חצה את הכביש. אך מובן הוא, כי אדם החוצה כביש שאינו מכיר צריך לנקוט בזהירות יתר, קל וחומר כשמדובר בקצין משטרה בתפקיד.
8. העולה מן המקובץ הוא, אפוא, שהאופן שבו חצה ינקו את הכביש היה רשלני ביותר, כשהוא חוצה כביש מורכב במיוחד בריצה במסלול עקלתוני, במקום מגודר ואסור לחציה, ועל אף שהיה קיים בסמיכות מעבר מיוחד להולכי רגל. לפיכך, ברי כי התאונה נגרמה בעטיו, אף שיש לקבל את טענת הנתבעות שמבחינה לשונית נכון יותר לתאר את אירוע התאונה – כפי שגם מצוין בתחילת פסק דין זה – כאירוע שבו האופנוע פגע בהולך הרגל (ולא שהולך הרגל פגע באופנוע).
9. הנתבעות טענו, גם במהלך הדיון וגם בסיכומיהן, כי יש להסיק מעצם הפגיעות החמורות שנגרמו לינקו שהתובע נהג במהירות בלתי סבירה וברשלנות (ר' למשל בסעיף 7 לסיכומי הנתבעות). ואולם, בטענה זו אין ולא כלום. לא זו בלבד שמדובר בטענה מקצועית (טענה שניתן להסיק מהפגיעות שנגרמו לינקו את מהירות נסיעתו של התובע) אשר לא גובתה בעדות מומחה כלשהי, אלא שאין בה אלא השערה בעלמא, שהרי פגיעות משמעותיות להולך רגל עלולות להיגרם גם מפגיעת רכב הנוסע במהירות המותרת כדין ואף במהירות פחותה מכך, וממילא אין בטענה כדי לשלול את עדות התובע כי נהג במהירות סבירה ומותרת.
10. במקרה דנא קיימת גם רשלנות תורמת משמעותית של התובע. עצם העובדה שהתובע לא הבחין במועד בינקו יש בה כדי להצביע על רשלנות תורמת מצידו, בפרט ובמיוחד לאור טענתו של ינקו – שלא נשללה על ידי התובע – שהתאונה ארעה בנתיב הימני בכיוון נסיעת התובע. אמנם מיד לאחר התאונה מסר התובע לאיש משטרה כי

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 1333-05-07 פדר נ' משטרת ישראל ואח'

1 "ניסיתי לבלום, צפיתי ואז החלקתי..." (ראה דו"ח הפעולה של המתנדב שרון שבו
2 מיום 1.4.07), אך אין בכך כדי לשלול את רשלנותו התורמת האמורה.
3
4 11. אני פוסק, אפוא, שהנתבעות תשלמנה לתובע סך של 60% מסכום תביעתו, בצירוף
5 הפרשי ריבית והצמדה מיום הגשת כתב התביעה ועד ליום התשלום בפועל, וכן שכר
6 טרחת עו"ד בסך 1,000 ₪ בתוספת מע"מ.
7
8 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
9
10 זכות ערעור תוך 45 יום.
11
12 ניתן היום, יום חמישי, כ"ה טבת תשס"ח, 03/01/2008, בהעדר הצדדים.
13

שאול אבימור, שופט